Joi, 5 Noiembrie, 2026
Sf. Mc. Galaction și Epistimia

1 Tesaloniceni 2

9 Voi vă aduceți aminte, fraților, de munca și de osteneala noastră: lucrând zi și noapte, ca să nu-i fim povară cuiva dintre voi, așa v'am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu.

10 Voi sunteți martori, și Dumnezeu, cu câtă sfințenie și cu câtă dreptate și cu câtă neprihănire ne-am purtat între voi, cei credincioși.

11 După cum știți, ca un părinte pe copiii săi, pe fiecare din voi v'am îndemnat și v'am încurajat și v'am îndatorat

12 să umblați în chip vrednic de Dumnezeu Care vă cheamă în împărăția Sa și'n slava Sa.

13 De aceea și noi ne'ncetat Îi mulțumim lui Dumnezeu că voi, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, nu ca pe un cuvânt al oamenilor l-ați primit, ci potrivit cu ceea ce este el într'adevăr, ca pe un cuvânt al lui Dumnezeu, care și lucrează întru voi, cei ce credeți.

14 Că voi, fraților, v'ați făcut următori Bisericilor lui Dumnezeu care sunt în Iudeea întru Hristos Iisus, fiindcă și voi ați îndurat de la cei de un neam cu voi aceleași [suferințe] ca și ele de la Iudei,

Luca 11

14 Și a scos un demon, și acela era mut. Și a fost că atunci când a ieșit demonul, mutul a vorbit și mulțimile s'au minunat.

15 Iar unii dintre ei au zis: „Cu Beelzebul, căpetenia demonilor, scoate demoni".

16 Iar alții, ispitindu-L[1], Îi cereau semn din cer.

17 Dar El, cunoscând gândurile lor, le-a zis: „Orice împărăție care se dezbină în sinea ei se pustiește și casă peste casă cade.

18 Dacă deci Satana s'a dezbinat în sinea lui, cum îi va mai dăinui împărăția? Fiindcă voi ziceți că Eu cu Beelzebul îi scot pe demoni.

19 Iar dacă Eu îi scot pe demoni cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei vă vor fi judecători.

20 Dar dacă Eu îi scot pe demoni

[1] Cu intenția de a-L pune la încercare.

cu degetul lui Dumnezeu[2], iată că împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi!

21 Atunci când un om tare, înarmat fiind, își păzește curtea, avuțiile lui sunt în pace;

22 iar când unul mai tare decât el vine asupră-i și-l înfrânge, acela îi ia toate armele în care se încrezuse și-și împarte prăzile.

23 Cel ce nu este cu Mine e împotriva Mea; și cel ce nu adună cu Mine, risipește.[3]

Tâlcuire

„Când cel tare și înarmat își păzește curtea, avuțiile lui sunt în pace; dar când unul mai tare vine asupra lui și-l înfrânge, îi ia toate armele pe care se bizuia, iar prăzile de la el le împarte." Această pildă lămurește felul în care Domnul strică stăpânirea demonică asupra sufletelor. Câtă vreme sufletul se află în păcat, îl stăpânește duhul rău, chiar dacă nu vădește întotdeauna acest lucru. El este mai puternic decât sufletul, drept care nici nu se teme că acesta se va răscula; îl stăpânește și îl tiranisește fără să întâmpine vreo împotrivire. Atunci însă când Domnul intră în suflet, atras de credință și pocăință, strică toate legăturile satanicești, alungă demonul și îl lipsește de orice putere asupra acelui suflet; și atâta vreme cât sufletul slujește Domnului, demonii nu pot să pună stăpânire pe el, căci este puternic prin Domnul, mai puternic decât ei. Atunci când sufletul păcătuiește și se abate de la Domnul, demonul năvălește iar și i se face sărmanului suflet mai rău decât înainte. Aceasta este obștească rânduială nevăzută a întâmplărilor din lumea

---

[2] În locul paralel de la Mt 12, 28: cu Duhul lui Dumnezeu. Expresia „degetul lui Dumnezeu" este preluată din Iș 8, 19 și se referă la puterea lui Dumnezeu care lucra prin Moise împotriva puterilor magice ale vrăjitorilor egipteni.

[3] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

duhovnicească. Dacă ni s-ar deschide ochii minții, am vedea cum duhurile rele se luptă cu sufletele în întreaga lume: biruința înclină ba de o parte, ba de cealaltă, după cum sufletele au părtășie cu Dumnezeu prin credință, pocăință și râvnă pentru fapte bune, sau se depărtează de El prin nepăsare, trândăvie și răcire față de bine.[4]

[4] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*